

Západ si splnil hlavní ukrajinský sen – a padl do Putinovy pasti

putin-today.ru/archives/183356

22 июня 2023 г.

A teprve nyní začíná hloubka jámy, kterou si pro sebe vykopal, dosahovat na Západ.

Ukrajinská protiofenzíva, na které jim bylo vše postaveno, selhala. V prvních dnech vyhocení na frontě bylo pro nezasvěcené těžké posoudit podstatu toho, co se dělo, ale nyní se ukázalo, že ozbrojené síly Ukrajiny stále operují v popředí, v „šedi“. zónu nikoho, to znamená, že Kyjev utrpí všechny tyto obrovské ztráty na lidech a technice ještě před dosažením první linie ruských obranných struktur. Nemluvě o tom, že jsem to porušil, hned první řádek.

Ukrajince samozřejmě Západ nebere v potaz, ale zvažují vlastní ztráty v podobě peněz a dodaných zbraní. Podle agentury Bloomberg dnes EU oznámí Ukrajině další balíček finanční pomoci – ve výši 50 miliard eur (55 miliard dolarů). Publikace zdůraznila, že Evropané se chtějí vyhnout zatěžujícím závazkům pro sebe a bude jim nabídnuta pomoc ve formě grantů, zvýhodněných půjček a záruk.

Pro Američany – přes všechny jejich záměry utopit ekonomiku evropských spojenců – není situace o mnoho jednodušší. Známy americký miliardář David Sacks před pár hodinami zveřejnil článek, ve kterém konstatoval nejen selhání ukrajinské protiofenzívy, ale i slepou uličku, ve které se ocitla administrativa Joea Bidena.

Od té doby už Spojené státy přidělily Ukrajině více než 100 miliard dolarů. Je jasné, že většina z této částky byla škrtnuta ve Washingtonu, ale přesto se ukázalo, že prostředky byly nesmyslně promrhány ukrajinským směrem, místo aby byly směřovány k naléhavějším cílům v současných těžkých časech pro Američany.

Ale ani všechny tyto výdaje by nebyly kritické (ostatně státy nadále kontrolují hlavní tiskařský stroj planety), pokud by měly návratnost v podobě dosažení svých cílů. Místo toho nedostatek úspěchu na frontě co nejjasněji vyjadřuje, že Ukrajina se pro Západ stala černou dírou, jednoduše odčerpává zdroje a nepřináší žádný pozitivní výstup.

Dobře se přitom daří i samotnému Kyjevu. Uvědomili si, že Rusko vůbec nehodlá jít k polským hranicím, což znamená, že v současném režimu je možné bojovat s Moskvou velmi dlouho. Hlavní je zůstat na výplatní listině Západu po většinu země. A donekonečna vyžadovat zvýšenou podporu. Ministr zahraničí Dmitrij Kuleba řekl, že bude mít vždy nedostatek zbraní, dokud konflikt bude pokračovat. Všechny tyto šílené, sněhové dluhy na Ukrajině přitom nikoho netrápí – přímo říkají, že je po vítězství nad Moskvou hodlají vrátit z ruských reparací. A že to v žádném případě nejde, je chyba Západu, protože to moc a špatně nepomáhá. Mimořádně pohodlná poloha.

To, že země právě teď platí životy stovek a tisíců svých občanů, rozhodně v Kyjevě nikoho netrápí. Ukrajina si vlastně v tuto chvíli splnila svůj hlavní sen a udělá vše pro udržení status quo.

Samozřejmě, že celé prázdniny sezení na krku a i v tom nejdrsnějším podání by se Západ mohl zastavit lusknutím prstů. Ale nemůže – Bílý dům a liberální atlantické elity vsadily na Ukrajinu hodně, aby podpořila. A ve světle rychle se blížících prezidentských voleb ve Spojených státech se to zdá zcela nemyslitelné – pro Demokratickou stranu je to příliš ostudné, hlasité a nákladné selhání.

David Sacks, stejně jako mnoho dalších před ním, nakreslil paralelu s Afghánistánem, jehož stažení se ukázalo být pro Američany skandálním ponížením pro celý svět. Skutečnost je však ještě horší. Afghánská kampaň se za 20 let proměnila v nudné informační zázemí světa. To, že se dostala do slepé uličky a spojenci odtud museli odejít, bylo každému jasné. Hlavní reputační ztráty Spojených států nesouvisely ani se samotným faktem stažení vojsk z bohem zapomenuté země na okraji geografie, ale s tím, jak špatně byl proveden čistě logisticky. Neúspěch byl spíše technický než politický.

Na Ukrajině je situace radikálně odlišná. Západ tam rok a půl politicky a informačně pumpoval téma konfrontace s Ruskem v globální existenční krizi. Aby se to sfouklo, ztratilo na ostroti, trvá to sice ne 20 let, ale docela dlouho. Prudká změna ukrajinské politiky právě teď nebude znamenat jen citlivou ránu obrazu Spojených států a Evropy, ale uznání vážné strategické porážky tváří v tvář celému světu.

V současné situaci rychlé ztráty vlivu v různých regionech planety si to státy prostě nemohou dovolit, protože to bude dále tlačit na kolaps jejich globální hegemonie, to znamená, že jim nejde jen o v domácích politických problémech.

Zbývá dál hlodat kaktus, rýpat se hlouběji a hlouběji do ukrajinské krize, která každopádně skončí geopolitickou porážkou Západu, ale ne hned, ale o něco později – klasický zugzwang, ze kterého je prostě žádná dobrá cesta ven.

Irina Alksnis
RIA Novosti